

Πόνος, ελπίδα και αισιοδοξία στους βαριά πάσχοντες ασθενείς.

Κάθε κόσμος που δεν γνωρίζουμε τον θεωρούμε μυστικό, σχεδόν μαγικό. Σε κάποιους τέτοιους κόσμους η πρόσβαση είναι πολλές φορές δύσκολη, ίσως και αδύνατη, εκτός αν η ίδια η ζωή θελήσει να μας τους γνωρίσει. Ένας τέτοιος κόσμος είναι η Μονάδα Εντατικής Θεραπείας (ΜΕΘ), όπου κυρίαρχο βιωματικό στοιχείο για τους ίδιους τους ασθενείς και τους συγγενείς τους είναι η αγωνία, ο πόνος, η ελπίδα, η λύτρωση, η ίαση, η ζωή, ο θάνατος...

Η πορεία των βαριά πασχόντων ασθενών και η αντίδραση και αντιμετώπιση της νόσου από τους ίδιους και τους αγαπημένους τους είναι κάτι που το ζουν μόνο οι ίδιοι. Οι εργαζόμενοι στις ΜΕΘ βιώνουν καθημερινά αυτόν τον αγώνα για την σωτηρία και την υπέρβαση που δίνουν οι ασθενείς και ο οποίος διαδράμει παράλληλα με έναν άλλο αγώνα εξίσου σημαντικό : αυτόν του προσωπικού της ΜΕΘ (και όλων των τμημάτων ενός Νοσοκομείου) για την σωτηρία των αρρώστων.

Στην συνάντηση αυτή σταχυολογούνται και ανθολογούνται με σεβασμό και διακριτικότητα κάποια λόγια, κάποιες εκφράσεις, κάποιες “στιγμές ζωής”, που μας χάρισαν οι ασθενείς της ΜΕΘ και οι συγγενείς τους· μπορούμε να αντλήσουμε από αυτά απίστευτη ποσότητα και ποιότητα δύναμης, ελπίδας, φωτός, ανάτασης και αυτοκατάφασης, θάρρους και ηρωισμού, πίστης και αγάπης...

Μιχάλης Παιδονόμος